

процессе производственной деятельности. Проблемы охраны труда для Украины еще более актуальны, чем на Западе, потому что свыше 80% основных фондов украинских предприятий давно выработали свой ресурс. Несмотря на демонстрируемые за последние годы серьезные экономические успехи, статистика свидетельствует, что уровень травматизма на украинских предприятиях достаточно высок. Ежегодно в Украине получают травмы на производстве около 150 тыс. человек, 5 тыс. травм заканчиваются смертельным исходом, а 20 тыс. человек становятся инвалидами.

В Украине международные стандарты в первую очередь внедряются на совместных предприятиях с различной долей иностранного капитала. Другая проблема в том, что охране труда и промышленной безопасности в нашей стране на протяжении многих лет не уделялось достаточного внимания — ни в перестройку, ни в период развитого социализма. Всю важность данного вопроса отечественные производители начали понимать совсем недавно, когда Украина вступила в цивилизованный рынок.

ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ УКРАЇНИ ТА ТНК В ПОБУДОВІ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Скрипка О.О., аспірант, кафедра економічної теорії та історії економічної думки, ОНУ ім.І.І.Мечнікова

Сучасні виклики, що постають перед країнами з перехідними економіками, змушують шукати джерела ефективного зростання. Найінтенсивнішим з таких шляхів є шлях інвестування та заохочення інновацій. Одними з головних учасників сучасного інноваційного процесу є транснаціональні корпорації.

Інновацією є створення кращого чи більш ефективного продукту, процесу, послуги, технології, ідеї, за допомогою досягнень науки та передового досвіду, що сприймається ринками, урядами та суспільством.

Транснаціональні корпорації традиційно є головними провідниками, як збільшення світових інвестиційних потоків, так і розширення інноваційної діяльності та НДДКР в країнах, що розвиваються. Характерно, що в 1975 році доля таких країн складала 45% у витратах на іноземні НДДКР ТНК, а в 2011 році вже - 72 % .

Норма прибутку від успішних інновацій в середньому на 30-40% вищою, ніж від звичайних прямих інвестицій, тому поряд з активною інвестиційною діяльністю ТНК проводять ефективну інноваційну політику. Доля відрахувань на НДДКР корпорацій складає третину від загальносвітових, а інновації в цілому, за різними оцінками, на 45-50% фінансуються саме транснаціональними компаніями.

Таким чином, ми можемо говорити про важливість співпраці між національними урядами країн, що розвиваються, та країн з транзитивною економікою, з одного боку, та керівництвом транснаціональних корпорацій з

іншого.

Головним питанням є збільшення привабливості економіки України для венчурного інвестування та додаткових впливань з боку ТНК. В Україні створено широку законодавчу базу - закони «Про наукову та науково-технічну діяльність», «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», «Про інноваційну діяльність».

Однак, не дивлячись на формальне прагнення до переходу до інтенсивного впровадження інновацій, розрахунок за методологією Європейського інноваційного табло демонструє, що Україна знаходиться на 35 з 36 місць національного рейтингу продуктивності інновацій.

Україна має велику кількість науково-дослідних установ, але, велика їх кількість не отримує необхідного фінансування та підтримки з боку держави. Значну роль має тренд, згідно з яким, в період з 1990 року кількість студентів, які вивчають технічні науки, зменшилась в 2,5 рази.

Таким чином, можна виділити основні проблеми, що гальмують розвиток інновацій в Україні та не дають в повній мірі використати позитивні можливості від співпраці з ТНК:

1. Незавершеність процесів перерозподілу власності: набуття власності шляхом приватизації домінує над іншими можливими економічними механізмами, в тому числі тими, що пов'язані з капіталізацією одержаного прибутку.

2. Відсутність прийнятих на довгостроковий період стратегій сталого, соціально-економічного, науково-технологічного, інноваційного розвитку країни та пов'язаної з ними послідовної зовнішньої та внутрішньої економічної політики.

3. Тяжіння в управлінні інноваційною сферою до галузевих засад, а не до системного і послідовного впровадження функціональних принципів.

АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ВИРОБНИЦТВА ЗА ПРИНЦИПОМ «ТОЧНО ВЧАСНО»

*Деордієва В. А. ДВНЗ “НГУ”, м. Дніпропетровськ
Якушенко А. В., ДВНЗ “НГУ”, м. Дніпропетровськ
Деордієв Ю.І., ТОВ “АКАМ”, м. Дніпропетровськ*

Система «точно вчасно» відіграє велику роль в запровадженні ефективних технологій щодо скорочення часу на розподіл витрат, підвищення якості продукції, зниженню загального рівня витрат, підвищення технологічності та ефективності виробничих процесів, зменшення запасів на складах, зменшення виробничого циклу, встановлення довгострокових контрактів з покупцями, зменшення кількості постачальників та часу на переговори з ними. Все це дає можливість підприємствам підтримувати належний рівень конкурентоспроможності та забезпечити збереження позицій